

Kaupunginjohtaja Kalervo Pellinen kiittämässä Työväen Säästöpankia sen pääkonttorin edessä paljastetusta lapset-veistoksesta. Edessä vasemmalla kunnallisneuvoksetar Fanny Toivonen, säästöpankin hallituksen puheenjohtaja Ahti Näykki, taiteilija Anja Virtanen ja toimitusjohtaja Eero Numerla

läheisyydessä sijainneet liikehuoneistot sekä pihan puolella että Yliopistonkadun puolella ja lisäksi pankkitilojen yläpuolella olleet asuinhuoneistot. Ne vuokrattiin kuitenkin muille, koska pankki ei niitä heti tarvinnut omaan käyttöönsä.

Pankkihuoneiston pinta-ala oli kaikkiaan 1300 m², josta katutasossa sijainnut varsinainen pankkisali oli pinta-alaltaan 500 m². Siihen oli keskitetty koko varsinainen asiakaspalvelu ja sen erikoisuuksia siihen aikaan olivat sähköiset asiakkaiden kutsulaitteet sekä pankkitiskin alla kulkenut kuljetushihna, jota pitkin virkijät lähettivät asiakkaiden säästökirjat, kuitit ja muut asiakirjat talletus- tai lainaosastolta kassoihin. Uutuutena oli myös erityinen lastenosasto papukaijahäkeineen.

Maanalainen tila oli pankkisalin suuruinen ja siellä olivat henkilökunnan ruokailu- ja sosiaaliset tilat, arkisto sekä yleisön tallelokeroholvi. Holvissa oli aluksi n. 800 lokeroa, mutta niitä mahtui sinne enemmänkin. Laaja pankkisali oli hyvin korkea ja toisen kerroksen

Uuden pankkitalon valmistumisen myötä Turun kaupunki sai kauniin taideteoksen; Työväen Säästöpankin pääoven eteen Yliopistonkadun varteen jätettiin pieni aukio ja vanhat Casino-teatterin edustalla olleet puut. Näiden puiden suojaan pystytettiin Anja Virtasen Lapsetveistos, joka voitti toimitusjohtaja Pikarlan järjestämän kutsukilpailun. Kilpailuun osallistui Anja Virtasen lisäksi kuvanveistäjät Jussi Vikainen ja Matti Haupt. Veistos, jonka arvo oli noin 3 miljoonaa markkaa, luovutettiin Turun kaupungille.

Näin oli Turun Työväen Säästöpankki astunut merkittävän askeleen siirtymällä upouuteen ja tilavaan pääkonttoriin. Samalla sen hallintaan tuli huomattava määrä liikehuoneistoja, joista se sai hyvät vuokratulot — olihan Kasinonkulma ydinkeskustassa. Pankki oli kuitenkin säilyttänyt pääkonttorinsa Yliopistonkadulla, siirtynyt vain "kivenheiton" verran lähemmäs kauppatoria.

Pääkonttorin toimittua Kasinonkulmassa kolmisen kuukautta katsottiin olevan tarpeellista tehostaa ulkoista tiedottamista ja siinä tarkoituksessa pankin tiedotussihteeriksi palkattiin tammikuussa 1959 valtiot. maist. Rauni Paavola, jolla oli jonkin verran sanomalehtikokemusta. Kun Kaarlo Eloranta siirtyi virkamiesuralle, valittiin hänen tilalleen v. 1960 varatuomari Veikko Kiiskinen. Oli syntynyt kvartetti Varjo — Kiiskinen — Edel — Paavola, joka pysyi koossa yli kaksi vuosikymmentä.

"Porkkanoita" säästäjille

Indeksitilit olivat tulleet pitkien ja vaikeitten synnytystuskien jälkeen ja hyvin pian niitä oli kaksi; A-indeksitili oli 100-prosenttisesti sidottu elinkustannusindeksiin ja B-tili 50-prosenttisesti. Vuoden 1956 joulun edellä eduskunta hyväksyi hallituksen esityksen, jonka perusteella v. 1957 tehdyille 50 %:n indeksitalletuksille myönnettiin verovapaus pääoman, koron ja indeksihyvityksen suhteen, mutta 100 %:n tileille verovapautta ei myönnetty, vaikka valtiovarainvaliokunta oli sitä ehdottanut. Silloinen valtiovarainministeri Aarre Simonen antoi ymmärtää, että liikepankit ja osuuskassat eivät halunneet niille verovapautta, mutta on vaikea käsittää miksi osuuskassat olisivat vastustaneet sitä. Luultavampaa on, että 18.12.1956 käymässään puhelinkeskustelussa

PAISSAS
AUKIO →

Kivikukkaron julkisivu